

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/139/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318010412
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2318010412.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci odsúdeného Y. L., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07.03.2019 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 11.07.2018 č. k. 2Nt/5/2018-24 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Y. L., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením zo dňa 11.07.2018 č. k. 2Nt/5/2018-24 okresný súd podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného Y. L. na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 3T/26/2014 zamietol.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/26/2014 zo dňa 24.09.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnave sp. zn. 3To/133/2214 zo dňa 20.01.2015 bol Y. L. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho trestnému činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov so zaradením pre jeho výkon do II. NVS.

Okresný súd mal za preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 3T/26/2014 nevyšli dodatočne najavo nové skutočnosti a dôkazy, resp. také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme, a ktoré by v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Poukázal pritom na obsah spisu 3T/26/2014 z ktorého vyplýva, že je pravdou, že vznesené obvinenia boli Y. L. viacerými uzneseniami vyšetrovateľa v roku 2000. Dňa 22.11.2000 jeho trestné stíhanie bolo vylúčené na samostatné konanie a dňa 29.11.2000 bolo prerušené pre neprítomnosť obvineného. Dňa 25.08.2010 bolo v trestnom stíhaní pokračované, nakoľko dôvod prerušenia pominul, nakoľko bolo zistené, že obvinený bol odsúdený v štáte Maďarsko dňa 12.04.2010 právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody pre lúpež a iné trestné činy a trest vykonával v justičnom zariadení v Maďarsku. Skutočnosť, že v predmetnej trestnej veci od vznesenia obvinenia až k jeho odsúdeniu prešlo 14 rokov, avšak z dôvodu, že sa dopúšťal trestnej činnosti na území cudzieho štátu, kde bol aj právoplatne odsúdený, bolo zavinením odsúdeného. Záverom poukázal aj na skutočnosť, že bolo odsúdeným podané aj dovolenie v trestnej veci, ktoré bolo uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo/99/2015 zo dňa 30.03.2016 podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuté. Z uvedených dôvodov okresný súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť odsúdený (č. I. 22 spisu), ktorú prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnil (č. I. 27 spisu).

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzal práva na podanie sťažnosti (č. I. 22 spisu).

Odsúdený písomne odôvodnil podanú sťažnosť tým, že s napadnutým rozhodnutím sa nestotožňuje. Podľa jeho názoru existujú skutočnosti ktoré odôvodňujú prijatie návrhu na povolenie obnovy konania. V prípade odsúdeného bola porušená zásada špeciality, nakoľko k tejto zásade sa odsúdený nemal možnosť vyjadriť a dodatočné získanie takéhoto súhlasu už nie je možné. Z uvedeného vyplýva, že odsúdený nemal byť stíhaný ani odsúdený a ani nemala byť obmedzená jeho osobná sloboda za trestný čin, ktorý spáchal pred odovzdaním, na ktorý sa odovzdané rozhodnutie nevzťahovalo. Poukázal taktiež na dĺžku konania v jeho trestnej veci, kedy pri obdobných prípadoch bolo zastavené trestné stíhanie práva z dôvodu neprimeranej dĺžky trestného konania. Vzhľadom na uvedené navrhol sťažnostnému súdu zrušiť napadnuté uznesenie a povoliť obnovu konania.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť
b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd na podklade sťažnosti podanej odsúdeným v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a tak dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného Y. L. nie je dôvodná.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že

- rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/26/2014 zo dňa 24.09.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnave sp. zn. 3To/133/2214 zo dňa 20.01.2015 bol Y. L. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov so zaradením pre jeho výkon do II. NVS.

- Dňa 21.02.2018 podal odsúdený žiadosť o povolenie obnovy konania.

Sťažnostný súd konštatuje, že súd I. stupňa postupoval v danej veci v súlade so zákonom a správne, keď na podklade žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania túto preskúmal, určil vo veci termín verejného zasadnutia na deň 11.07.2018 a vykonal ucelené dokazovanie smerujúce k meritórnemu rozhodnutiu. V rámci postupu svojho konania vykonal výsluch odsúdeného, oboznámil listinné dôkazy z pôvodného trestného spisu sp. zn. 3T/26/2014. V konečnom dôsledku tieto dôkazy aj vecne správne vyhodnotil. Po vykonaní procesne správneho dokazovania dôvodne dospel k tomu záveru, že nie sú splnené zákonom predpokladané dôvody na povolenie obnovy napadnutého trestného konania v zmysle ust. § 399 ods. 2 Trestného poriadku, keďže nie sú zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ust. § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky relevantné právne skutočnosti a tiež svoje právne úvahy, na základe ktorých dospel k nevyhnutnosti zamietnuť návrh na povolenie obnovy konania.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu osvojuje a ako na správne na ne odkazuje a to bez potreby ďalšieho opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia

súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Sťažnostný súd konštatuje, že pre povolenie obnovy konania vo všeobecnosti musia byť kumulatívne splnené dve podmienky. Musia nastať skutočnosti súdu skôr neznáme a zároveň musia byť spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre páchatel'a v tomto prípade vo výroku o vine a treste.

Možnosť zasahovania do právoplatných rozhodnutí súdu je však v súlade so zásadou nemennosti právoplatných rozhodnutí pre zaručenie právnej istoty striktne obmedzená určením procesných zákonných kritérií uvedených v citovanom ustanovení § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Zo systematického zaradenia inštitútu obnovy konania medzi mimoriadne opravné prostriedky je zjavné, že konanie o povolenie obnovy konania nedochádza k opätovnému prehodnoteniu veci, ale jedná sa len o posúdenie, či nová skutočnosť, ak je vôbec daná, spôsobuje takú zmenu dôkaznej situácie, že by bolo potrebné obvineného spod obžaloby oslobodiť, alebo uznať za vinného podľa miernejšieho ustanovenia zákona.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky skutkových zistení už právoplatných rozhodnutí, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia.

Odsúdeným produkované dôkazy po vecnej stránke nie sú takého charakteru, aby zakladali a spĺňali podmienky pre povolenie obnovy konania tak, ako to má na mysli ust. § 394 Trestného poriadku.

Sťažnostný súd uvádza, že pri hodnotení vykonaných dôkazov nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti resp. dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu dôkaznej situácie oproti pôvodnému skutkovému zisteniu. Ohľadne namietanej zásady špeciality je potrebné uviesť, že touto skutočnosťou sa už zaoberal Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6Tdo/99/2015 zo dňa 30.03.2016 na strane 8, kedy podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol dovolanie podané odsúdeným, (tak ako na to správne poukázal súd I. stupňa vo svojom odôvodnení) a na ktoré sťažnostný súd v podrobnostiach odkazuje. Rovnako nemožno dĺžku trestného konania namietaného odsúdeným považovať za skutočnosti súdu skôr neznáme ktoré by boli spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre odsúdeného.

Krajský súd dospel k záveru, že súd I. stupňa správne postupoval keď návrh na povolenie obnovy konania odsúdeným zamietol, pretože námietky uvedené v sťažnosti voči tomuto uzneseniu nepovažoval krajský súd za dôvodné a podanú sťažnosť odsúdeného následne podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.